

(Kort bemærkning).

Rune Lund (EL):

Det er absolut ikke det eneste, vi har at hænge vores hat på. Det her handler ikke om, at en flise gaber 2 eller 5 cm. Det her handler om grundlæggende værdier for en retsstat, for et demokratisk samfund. Der har vi ECRI, Den Europæiske Kommission mod Racisme og Intolerance, som er kommet med nogle meget kritiske bemærkninger om, hvad der foregår i Danmark.

Jeg er meget enig i de betragtninger, og jeg synes også, at hr. Morten Messerschmidt og Dansk Folkeparti nogle gange burde slå lyttelapperne lidt ud og høre på den kritik, der kommer af Danmark og den indflydelse, som Dansk Folkeparti har på dansk politik, for det er altså ikke småting, der foregår i det her land, når en institution som ECRI kommer og kritiserer forhold omkring fremmedhætz, fremmedhad, racisme og intolerance og et parti som Dansk Folkepartis indflydelse på regeringens politik.

Kl. 13.20

Man skal nok ikke forlange for meget af Dansk Folkeparti og hr. Morten Messerschmidt, men jeg synes, det er helt utroligt, at vi her i dag skal stå og høre på, at hr. Morten Messerschmidt vil være med til at undergrave nogle meget vigtige institutioner i Europarådet, hvilket også vil gøre det sværere at kæmpe for menneskerettigheder i resten af Europa. Det er simpelt hen helt utroligt at høre på.

(Kort bemærkning).

Morten Messerschmidt (DF):

Det er svært at forestille sig, at hr. Rune Lund selv tror på det nonsens, han står og lukker ud, men på den anden side er det også kun 2-3 pct. af danskerne, der er enig med ham.

Det er helt åbenbart for enhver, at der selvfølgelig er grænser for, hvad man kan klassificere som et menneskerettighedsspørgsmål. Jeg har givet et eksempel, som er så banalt, at selv hr. Rune Lund kan forstå det. Det er da i sig selv et mål at nå, kan man sige.

Derfor handler det om, hvor man sætter grænsen. Der er nogle spørgsmål, som er fuldstændig politiske, som ikke er et spørgsmål om menneskerettighedskrænkelser, og der er nogle, som helt klart er spørgsmål om menneskerettighedskrænkelser. Men det, der er sagen i det her, er, at årsagen til, at hr. Rune Lund og Enhedslisten og Det Radikale Venstre og alle de andre multikultureltelskende partier synes, at ECRI er fantastisk, er, at ECRI siger det samme som dem.

Men det gør altså ikke, at man har ret. Det gør jo altså ikke, at sådanne papjuridiske indvendinger pludselig bliver korrekte. Tværtimod kan man føre en lang række beviser for, at ECRI ikke er et sagligt organ, ikke er et videnskabeligt organ, men er politisk.

Første næstformand (Svend Auken):

Så siger vi tak til ordføreren og går videre i ordførerrækken. Den næste ordfører er fru Pia Christmas-Møller.

Pia Christmas-Møller (KF):

Flere ordførere har fremhævet det positive samarbejds-klima, vi har i europarådsdelegationen. Det vil jeg også gerne takke for. Det har betydning ikke mindst for et lille land og en lille delegation, at det fungerer fint imellem os på trods af politiske uenigheder.

Så vil jeg igen i år også gerne takke udenrigsministeren for en god og sober redegørelse. Jeg lægger i den forbindelse særlig vægt på den konsistens, hvormed regeringen hele tiden viser vilje til at holde fokus på Europarådets kernefunktioner. Det er af afgørende betydning for Europarådets autoritet og dermed for institutionens betydning, at arbejdet bliver kendt og anerkendt bredt, og det kræver høj kvalitet. Fortjent autoritet forudsætter kvalitet. Så enkelt kan det siges, så svært er det alligevel. Jeg tror, at der er behov for at fremhæve behovet for hele tiden at sikre et højt niveau, når det gælder saglighed, dokumentation og uvildighed i kontrol og overvågningsarbejdet.

En helt overordnet prioritering af opgaverne må koncentrere sig om demokrati, menneskerettigheder og retssikkerhed. Den tilbøjelighed til at udvande overvågning af disse kernefunktioner til fordel for inddragelse af flere opgaver og politikområder, som vi bl.a. har set fra russernes side, kan vi i Det Konservative Folkeparti ikke støtte. Også inden for kernefunktionerne må der prioriteres. Er der ikke en vilje til at koncentrere kræfterne, sander det hele til til skade for den oprindelige vision med Europarådet, og det må ikke ske.

Europarådets succes er også dets værste trussel. Antallet af medlemslande er steget, og det er jo i sig selv godt, at flere i vores del af verden ønsker at være en del af et fællesskab, der bygger på demokrati, menneske- og frihedsrettigheder. Men disse rettigheder skal håndhæves, og det kræver overvågning. Slækker man her på indsatsen og kvaliteten, slækkes Europarådets styr-